

Facilis Et Succincta S.S. Canonum Doctrina

Pirhing, Ehrenreich

Dilingæ, 1690

§. Unicus. An & sub qua pœna prohibitum sit Prælati Ecclesiasticis, vices suas, id est, jurisdictionem suam, sub annuo censu, sive pretio concedere? & an etiam proventus Ecclesiatum sub annuo censu ...

[urn:nbn:de:hbz:466:1-61641](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-61641)

hic in poenam admiffæ Simonix re fpiritu-
ali taliter fibi comparatâ, privati
poffit. &c.

§. IV.

*An Simonia mentalis obliget ad
restitutionem?*

TRES sunt hac in re sententiæ. Prima
absolutè negat obligationem resti-
tutionis, si mentalis tantùm Simonia
commiffa fit, dato quidem temporali,
& accepto fpirituâli, sine pacto tamen,
aut signo exterius Simoniam manifeftan-
te, cùjus sententiæ fundamentum vide-
tur *c. Mandato 46. h. t.* ubi dicitur fuffi-
cere in tali cafu, fi delinquentes per fuam
penitentiam fuo Creatori fatisfaciant.
Secunda diftinguit, & concedit restitu-

tionis obligationem in cafu Simonia
mentalif jure divino prohibita, non au-
tem in cafu Simonix mentalif, quæ con-
mittitur contra jus Ecclefiafticum ra-
tùm, cùm in illo cafu ad acquirendum
dominium reddatur inhabilis Simonia-
cum pretium accipiens, non autem in
hoc cafu. Neutra tamen hæc fententiæ
placet, cùm neutra factis efficaciter po-
betur, vel certè nimis univerfaliter po-
bet. Tertia proinde fententiæ probabi-
lior eft, quæ diftinguit, utrum pretium
in tali Simonia mentali Simoniacè ac-
ceptum, annexam habeat de jure naturali
injultitiam, vel utrum Simoniacè ipfo-
dem, non tamen injultè acceptum fit, in
illo priore cafu admittit obligationem
restitutionis, non autem in pofteriore
cafû, ob rationem fæpiùs allatam.

TITVLVS IV.

NE PRÆLATI VICES SUAS, VEL ECCLE-
SIAS SUB ANNUO CENSU CONCEDANT.

§. Unicus.

*An, & fub qua pœna prohibitum
fit Prælatif Ecclefiafticif, vices fuas, id eft,
jurisdictionem fuam, fub annuo cenfu,
fve pretio concedere? & an etiam pro-
ventus Ecclefiarum fub annuo
cenfu locari poffint?*

DE priore quæftione agitur in *c. Pra-
terea 1. h. t.* ubi prohibetur Epifco-
pis fub pœna privationis vendere pro
certa pecunia quantitate fuam jurisdic-
tionem Epifcopalem, cùm hæc jurisdic-

tionis fit fpirituale quid, & confequenter
fine Simonia pro pretio temporali vendi
non poffit; quæ tamen Simonia non
committitur ab Epifcopo Vicario v. g.
conftituto, ut vice Epifcopi jurisdic-
tionem exerceat, fi ab Epifcopo falarium
accipiat, cùm hic pro eo, quod hæc
fuas operas Epifcopo, falarium aut fi-
pendium pro his accipere poffit. Vide-
tur etiam *c. Quoniam 2. & 1. h. t.*

De pofteriore quæftione agitur in
c. Querelam 4. h. t. ubi concedi videtur
aniquum Decretalium jus attendendo

ad plures etiam annos infra decem, reditus Ecclesie, vel beneficii sub annuo censu elocati pisse, quod tamen hodie non licet ultra triennium, ubi *Extravag. Anbitiosa de rebus Ecclesie alienand.*

inter communes, recepta est, videatur etiam de hoc Tit. ea quæ in superioribus dicta sunt Tit. 13. Lib. III. Decretal. de rebus Ecclesie non alienandis.

TITVLVS V.

DE MAGISTRIS, ET NE ALIQUID EXIGATUR PRO LICENTIA DOCENDI.

§. I.

An, & quinam Magistri constituendi sint ad docendum in Ecclesijs Cathedralibus; & an licitum sit aliquid exigere vel accipere pro licentia docendi?

EX c. Quoniam i. h. t. habetur, quod in qualibet Ecclesia Cathedrali, vel etiam collegiata, si sufficientes reditus adsint, constitui debeat, de una præbenda Magister, qui Clericos ejusdem Ecclesie, & pauperes scholares Grammaticam, gratis doceat; & quod pro licentia docendi, nullum pretium sit exigendum, neque idoneus, si petita licentia, docere velit, sit impediendus, (ne desit doctrina ignorantibus, aut pauperibus) sub pœna privationis beneficii Ecclesiastici. Qualia præcepta, & prohibitiones etiam fiunt in c. 2. & 3. h. 7. ac in c. 4. insuper additur, ut in Ecclesia Metropolitana Theologus constituatur, qui alios in sacra pagina doceat, & in his præcipuè instruat, quæ ad curam animarum pertinent, assignatis unius Præbendæ proventibus, quæ constitutio

confirmata etiam fuit à Tridentino sess. 5. c. 1. de reform. & sess. 23. c. 18. de reform. quod eam etiam extendit ad Ecclesias Cathedralis, si civitas sit insignis. quæ autem praxis sit harum constitutionum, uti etiam ipsius Tridentini, docebit consuetudo.

§. II.

Quale privilegium jure Canonico concessum sit Theologiam seu sacram Scripturam publicè docentibus, vel illi studentibus?

EX c. Super specula §. h. t. habetur; quod docentes Theologiam (aut jus Canonicum, uti communiter docent omnes) vel in illis studentes, in celebri universitate, gaudeant privilegio percipiendi fructus beneficiorum suorum, etiam si absint à suis Ecclesijs, cum licentia tamen suorum Prælatorum, &c. ita tamen, ut docentes quidem gaudere possint suorum beneficiorum fructibus, quamdiu docuerint, absque limitatione ad certos annos (nisi ex causa revocentur ad suas Ecclesias) studentes verò in his

Aaa aa 3 facul-